diuitias inuenisti: requiē perdidi
sti ⁊c̄. Tales nō sunt stati abitien
di sed rescindendi ⁊ curādi. Cui⁹
exemplū habem⁹ in isto samarita
no qui hominē vulneratū ⁊ spoli
atū nō abiecit sed curauit p quē
quilibet peccator intelligi potest.
Circa quē tria notant̄. Primo di
spositō ad peccandū. Secūdo in cō
moda q̄ facit peccatū. Tercō reme
diū ꝯtra pctm̄. Circa primū notā
dum est ꝙ illud qđ ad peccatum
disponit est qū. s. quis tranquilli
tatē mentis deseit. ⁊ ad mutabili
tatem rerꝫ tempaliū se ꝯuertit. qđ
notat̄ p hoc ꝙ ille qui ab iherusa
lem q̄ interpretat̄ visio pacis dcesꝭ
sit ⁊ in ihericо q̄ interp̄tat̄ luna de
uenit. Prosperitas em̄ mundana
lune cōparat̄ q̄druplici de causa
Primo em̄ lūa hꝫ lucē eclipsaticā
ꝙ sepi⁹ eclipsim patit̄. Sic ꝓsperi
tas mundana homini eclipsat̄. s.
in vita in morte ⁊ post mortē Nam
in vita sepe subtrahitur. Job. xxi.
Quotiens lucerna impiorū extin
guetur ⁊c̄. In morte nō suffragat̄
Eccle. v. Noli attendere ad possessi
ones tuas iniquas. Nihil em̄ pro
derūt tibi tēpe vindicte ⁊ obducti
onis. Et dicit̄ mors obductio: q̄ a
palpebre obducūtur ⁊ ꝯtra se du
cunt̄. Eclipsatur etiā post mortē:
ꝙ mortuum nō cōcomitat̄. ⁊ post
mortē non ꝯcomitat̄. Ps̄. Cū inte
rierit homo nō sumet oīa: neqꝫ
descendet cū eo gloria eius Secun
do luna habet lucē maculatā. Sic

mundana ꝓsperitas in se multis
amaritudinib⁹ ē respsa. Boetius
in de ꝯsolacōne. Qūi multis ama
ritudinib⁹ humane felicitatis dul
cedo est respsa. Psa. p. Vinū tuū
mixtū est aq̄. Aug⁹. Amor inferio
ris pulchritudinis polluit mētē.
Eccle. xv. Qui tetigerit picē macu
labit̄ ab ea. Et dicit̄ pix amor ter
ren⁹ ꝙ terren⁹ est ⁊ ꝙ inquinat ⁊
ꝙ adheret. Aug⁹. Quisquis es in
mundo ad te venit q̄ fecit mundū
vt eripiat te de mundo. Tercō lu
na habet lucē variā ꝙ modo ē ple
na: mō semiplena ⁊ mō vacua: sic
de mūdana est ꝓspeitate. Ps̄. Vi
di impiū sup exaltatū ⁊ elongatū
sic̄ cedros libani. Ecce luna plena.
Transiui ⁊ ecce nō erat. Ecce luna
semiplena. quesiui eū ⁊ ñ ē inuen
tus loc⁹ ei⁹. Ecce lūa vacua. Quar
to habet lucē mutuatā ꝙ a se nō
lucet: ſꝫ a sole. Sic etiā homo quic
q̄d habet a se nō hēt: ſꝫ a dō. Apo
stol⁹ Corint. iiij. Quid hēs qđ a dō
nō accepisti. De lege autē ⁊ đ na
tura mutui ē obligari ad obseq̄a
mutuantis. Cōtra hoc fatiūt ing̃
ti. Jere. v. Non dixerūt in corde suo
Metuamus dn̄m deū nostꝝ q̄ dat
nob pluuiā tēpaneā ⁊ serotinā in
tempe suo ⁊c̄. De natura autē mu
tui est vti re mutuata ad illū vsuꝫ
ad quem mutuata est. De⁹ enim
mutuauit nob temporalia vt eis
vtamur ad sustentationem: non
ad voluptuosam delectationem.
Contra hoc fatiunt voluptuosi.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-477/0538
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG